

Sunați din trâmbiță în Sion și strigați în muntele Meu cel sfânt. Să se cutremure toți locuitorii pământului, căci ziua lui EU SUNT vine, căci este aproape. O zi de întuneric și întuneric, o zi de nori și umbre. Sunați din trâmbiță în Sion, proclamați un post, chemați adunarea, adunați poporul, sfințiți adunarea, adunați bătrânii, adunați copiii și pruncii, să iasă mirele din camera lui și mireasa din camera ei. Între poartă și altar, preoții, slujitorii lui EU SUNT, să plângă și să spună: "Iartă, EU SUNT, poporul tău și nu face din moștenirea ta o rușine, ca să stăpânească peste ea neamurile.

Pacea lui Hristos, iubiți frați, mica turmă a Domnului Isus Hristos, toți cei care își spală hainele în sângele Mielului în fiecare zi. Am intrat aici, în Madison, în cea mai importantă solemnitate. Nu putem spune că celelalte nu sunt importante, toate solemnitățile anuale sunt la fel de importante. Dar această Solemnitate este culmea sfințeniei. Este marele moment în care Domnul Isus va șterge pentru totdeauna sau va sigila pentru totdeauna numele unei persoane în cartea vieții. Am intrat în Solemnitatea Ispășirii. Este ziua judecății. Reprezintă sau este un simbol sau indică acest timp atipic în care trăim, de când Domnul Isus Hristos a intrat în Sfânta Sfintelor și încearcă să facă ceea ce a făcut acum 2000 de ani când a venit, să trezească pe Israelul adormit, pe Laodiceenii, pe cei care sunt căldicei, pe cei care se numesc creștini, dar nu sunt creștini. Este ziua în care Domnul le cere tuturor să postească. Cei care nu știu sau vor să știe de ce, pot consulta Leviticul 23 din Biblie. Aici se vorbește despre Ziua Ispășirii. Leviticul, capitolul 23, versetul 24: "Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: "În luna a șaptea, în ziua întâi a lunii, să aveți o zi de odihnă de aducere aminte, în sunetul trâmbiței. Aceasta a fost Solemnitatea Trâmbițelor. Dar în ziua a zecea a acestei luni a șaptea va fi ziua ispășirii, și veți avea o adunare sfântă și vă veți chinui sufletele....". Și să aduceți o jertfă mistuită de foc lui EU SUNT". Tot limbajul simbolic, cu excepția momentului în care se sărbătorește. Timpul este clar și este exact această zi despre care vorbim. Ceea ce trebuie să faci, spune aici, trebuie să postești, trebuie să-ți chinui sufletul. Acest lucru a fost întotdeauna făcut prin post. Fiecare știe ce fel de post îi servește pentru a-și chinui sufletul. "Și aduceți o jertfă făcută prin foc lui EU SUNT. Adică, dacă vrem să oferim ceva Domnului în această zi, trebuie să medităm la următoarele. Această zi nu este o zi de bucurie și de veselie, ci este o zi de întristare a fiecăruia, de pocăință a fiecăruia în ultima clipă, înainte de declarația finală a Marelui Preot Isus Hristos. În mod simbolic în această zi, pentru că va veni vremea judecății asupra tuturor. Biblia spune că toată lumea va trece prin bara de judecată a lui Isus Hristos. Nimeni nu știe când îi vine rândul. De aceea, fiecare trebuie să se controleze pe sine, trebuie să se lepede de sine, trebuie să învingă pentru totdeauna acel spirit lumesc, acel spirit egoist și rău. Și trebuie să se facă în timp util. Amintiți-vă că Biblia spune că trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu într-un timp acceptabil. Momentul acceptabil este astăzi. Astăzi, dacă ascuți vocea Lui, nu-ți lăsa inima să fie încremenită în piatră. Dacă ascultăm de vocea Domnului. Vocea Domnului se aude mai ales în sabbate și în sărbători, în lunile noi. Ne aflăm într-o solemnitate, când toți

oamenii trebuiau să se comporte ca un om care știe că în această zi, la sfârșitul zilei, va muri, că i se vor închide conturile. Dacă aceasta este ultima zi de viață pentru cineva, atunci acesta este modul în care trebuie trăită această zi. Trebuie să căutați să stați în fața Domnului cu un dosar iertat. Adică, caracterul trebuie să fie revizuit, pacatul trebuie să fie condamnat, expus, mărturisit și curățat, adică trebuie să se renunțe la orice răutate, cel puțin macar în această zi. 'Să nu faceți nicio lucrare în ziua aceasta'. În această zi nu faceți nici o muncă, nici o osteneală. Nu se gătește, pentru că nu se mănâncă. Astăzi este o zi cu totul spirituală, ca orice Sabat, dar este cea mai importantă zi în ceea ce privește mântuirea noastră. Este ziua în care ni se reamintește că timpul de har este limitat. Timpul de har se va sfârși într-o zi. Într-o zi se va sfârși, iar pentru toată lumea se va sfârși în ziua morții lor. Dar într-o zi va veni sfârșitul pentru acest popor rebel, cu inima împietrită și cu gâtul împietrit. Oameni pe care Domnul încă vrea să-i salveze, dar Domnul îi va salva doar pe cei care fac un efort. Pe cei care sunt ignoranți, pe cei care ignoră cu bună știință chemările Domnului, Domnul nu-i poate ierta. De aceea, chemarea este ca fiecare suflet să se consacre Domnului sau să se sfințească, așa cum se spune despre Sabat, că ziua de Sabat trebuie să fie sfințită. Același lucru se spune și despre această Zi a Ispășirii. Noi trebuie să sfințim această zi și să ne unim cu Domnul în Sfânta Sfintelor, intrând, așa cum se spune în Evrei, prin credință, dincolo de cel de-al doilea vâl, care este trupul lui Hristos jertfit pentru noi.

Să nu faci nici o lucrare, căci este Ziua Ispășirii, pentru a ne împăca în fața EU SUNT Dumnezeu vostru. Căci orice om care nu se va chinui în ziua aceasta va fi stârpit din mijlocul poporului său, și orice om care va face vreo lucrare în ziua aceasta, îl voi nimici din mijlocul poporului său. Este vorba despre oamenii care au cunoștințe, despre cei care știu. Dar Laodicea trebuie să se trezească la vocea Domnului, la vocea profeților Săi, la vocea adevărului care este publicat. Să nu faceți nici o lucrare. Este o lege veșnică în toate generațiile voastre, în toate locuințele voastre. Un sabbat de odihnă va fi pentru voi. Este un Sabat anual, unul dintre aceste așa-zise Sabate, adică "Sabat" sau "odihnă". Zile sfințite de Domnul ca odihnă spirituală. Sabat de odihnă să fie pentru voi și să vă chinuiți sufletele, începând din ziua a noua a lunii a șaptea, seara, adică la sfârșitul zilei, adică de la apusul zilei până la răsăritul celeilalte zile sau "din seară în seară să vă țineți Sabatul". Toată această zi, începând cu răsăritul stelelor și până la următorul răsărit al stelelor, este un timp sfințit de Domnul, pe care trebuie să-l sfințim și noi și să ne prezentăm la sfânta adunare pe care Hristos o anunță din Sfânta Sfintelor. Este o convocare sfântă de care trebuie să luăm aminte. Altfel. Domnul ne va spune: "Nu vă cunosc". Trebuie să ne întâlnim cu Domnul. Trebuie să avem o comuniune de 24 de ore pe zi cu Domnul Vieții, așa cum Iacov s-a luptat toată noaptea. În același mod, trebuie să ne luptăm timp de 24 de ore pentru ca eul nostru să moară, pentru ca Hristos să ia chip în noi. Aceasta este dorința Domnului. Aceasta este lupta din această zi, acesta este scopul. Scopul nu este doar de a ne ruga pentru noi înșine, ci de a face ambele

lucrări: pentru noi înșine și pentru alții. Cel care se va ruga numai pentru alții și pentru el însuși nu face nici o lucrare, nu va face lucrarea pe care o vrea Hristos. Sunt mulți care cred că sunt sfinți, iertați și perfecți. Este timpul să înțeleagă că nu este așa și trebuie să-și revizuiască caracterele, trebuie să se lupte ca Iacov pentru a obține un nume nou și pentru a primi dungile Domnului Isus Hristos în noi. Trebuie să devenim "răstigniți împreună cu Hristos Isus". El trebuie să fie răstignit. Pe crucea de pe Golgota a murit cel mai mare păcătos, cel care a comis toate păcatele întregii omeniri. Pe cruce trebuie să fie răstignit păcătosul. Hristos a fost răstignit ca cel mai mare păcătos al acestei lumi. În ochii Tatălui, El a apărut ca păcătosul vinovat de toate păcatele lumii, a celor care își vor mărturisi păcatele. Așadar, ca simbol pentru noi înșine, Hristos a murit, iar noi înșine trebuie să urmăm exemplul lui Hristos. Trebuie să răstignim acest eu și să devenim conștienți de ceea ce i-a făcut prințul vieții.

Astăzi, în această zi, Domnul ne-a dat două texte. Una în cadrul serviciului de închinare și una în cadrul serviciului de rugăciune. În cadrul serviciului de închinare, Domnul ne-a dat Psalmul 45 și așa vrea să citesc acest psalm, pentru că, vedeți, acest psalm este pentru această zi. Acest psalm este o cântare de dragoste, scrie sub titlu că este o cântare de dragoste. Lucrarea din Ziua Ispășirii, lucrarea pe care Isus Hristos o realizează din 1844 până astăzi, este o lucrare de iubire. Eu mustru și pedepsesc pe toți cei pe care îi iubesc; fiți deci zeloși și pocăiți-vă". Domnul pledează împotriva Laodiceei încercând să o convingă de păcatele ei, și o face din dragoste, asigurându-ne astfel de mesajul Laodiceei. Este o lucrare de dragoste. Hristos își caută mireasa. Este o lucrare de dragoste. Hristos încearcă să sfințească poporul, să purifice un popor vrednic de numele Său, un popor care va fi mireasa Sa. El spune: "Inima mea se revarsă cu un cuvânt bun. Vorbesc împăratului despre faptele mele. Limba mea este stiloul unui scrib foarte ușor". Eu citesc din versiunea purificată din 1602. În alte versiuni poate să difere puțin. Aici este vorba despre Domnul Isus Hristos. Domnul Isus Hristos este cel care are stiloul unui "scrib". Îl avem în Ezechiel capitolul 9. El este "Cuvântul care s-a făcut trup". Vom vorbi după acest psalm despre acest lucru pe care îl explic acum, pentru că Domnul, cel de-al doilea text pe care ni l-a dat, textul principal când începem Solemnitatea Ispășirii, este Ioan capitolul 1, din Evanghelia lui Ioan. Exact acolo unde se spune că El este Cuvântul lui Dumnezeu care a venit în această lume și s-a făcut trup. Mergem mai departe. Versetul doi din Psalmul 45 spune: "Te-ai făcut mai frumos decât fiii oamenilor". Întrebarea este: S-a făcut Domnul mai frumos decât orice om? Să ne amintim că Ioan Botezătorul a spus că nu este vrednic să lege șireturile Domnului Iisus Hristos, ale "Celui ce avea să vină", ale lui Mesia. Deși Mesia a venit ca om. El a venit victorios la Ioan. El s-a sfințit din copilărie până în acel moment. El s-a prezentat biruitor la Ioan Botezătorul ca om. Până în acel moment. El s-a prezentat victorios la Ioan Botezătorul ca om. Până în acel moment. Mai avea încă câteva bătălii de dus. Dar a fost victorios până în acel moment. De aceea, Ioan a spus că nu este vrednic să-și lege chingile. El nu

era vrednic nici măcar de acest lucru, pentru că Ioan nu se "înfrumusețase" la fel de mult ca Domnul Isus Hristos. Când vorbește despre "înfrumusețarea lui însuși", este vorba despre caracter. Domnul și-a înfrumusețat întregul caracter, a biruit în toate punctele, în timp ce Ioan Botezătorul mai avea încă unele puncte în care nu biruise. Una dintre ele a fost îndoiala. Îndoiala pe care a manifestat-o. Domnul Isus Hristos nu a manifestat îndoială în niciun moment. "Te-ai făcut mai frumoasă decât fiii oamenilor. Omul Isus Hristos este cel care s-a făcut frumos. Nu este Dumnezeu. Dumnezeu nu trebuie să fie înfrumusețat. Hristos a venit să trăiască ca om, pentru a fi "calea, adevărul și viața". El este calea, El este exemplul. El este un om care a învins și noi trebuie să îi urmăm exemplul. Cine spune că nu poate fi ca Hristos, pentru că Hristos este Dumnezeu, se înșală. El este înșelat de Satana. Satana vine cu această minciună la copiii oamenilor. Hristos a venit ca om și a învins ca om. El este exemplul nostru. Dacă El a putut, și noi putem. Ați devenit mai frumoși decât fiii oamenilor. Harul s-a revărsat pe buzele tale. Harul Tatălui, pe care El ni l-a dat, "s-a revărsat". Harul este iubire, este iertare, este oferirea iertării lui Dumnezeu. Harul Tatălui pentru omeneire este pentru toți cei care acceptă cuvintele Domnului și se pocăiesc. Este pentru toți cei care acceptă sângele Domnului. Harul s-a revărsat pe buzele Domnului Isus Hristos, înseamnă aici și Domnul a fost o Evanghelie vie a fost 'Cuvântul care s-a făcut trup și a umblat printre noi' predicând, arătând calea pocăinței, calea mântuirii prin exemplul și cuvintele Sale. O viață ca cea a lui Isus Hristos pe care Tatăl nu o va respinge niciodată. De aceea trebuie să ne potrivim cu toții pe măsura, care este înălțimea caracterului lui Isus Hristos. În continuare se spune: "De aceea Dumnezeu v-a binecuvântat pentru totdeauna". Este adevărat? Aceste cuvinte se repetă în Noul Testament. Hristos a fost binecuvântat pentru totdeauna. El a obținut un Nume care este mai presus de orice nume. Și-a recăpătat numele pe care îl avea înainte. El a renunțat la slava Sa și la tot ceea ce avea legătură cu Dumnezeirea Sa. Toată onoarea, tot la ce a renunțat. Dar a recuperat-o, pentru că a ieșit victorios fără să comită nici măcar un păcat. 'Încinge-ți sabia pe coapsă, viteazule, cu slava ta și cu măreția ta'. El este cel cu sabia. Amintiți-vă în Apocalipsa 14 și Apocalipsa șase. El are o "sabie care îi iese din gură". Este cuvântul adevărului. Iar în versetul patru se spune: "Și în slava ta să fii prosperat". "În caracterul tău" înseamnă. Gloria este caracterul. În caracterul Tău perfect, cel mai frumos, "fii prosper". "Fiți prosperi" în războiul pe care îl aveți de a salva suflete, înseamnă. "Călărește pe cuvântul adevărului. Dacă citiți Apocalipsa șase, prima pecete îl reprezintă pe Isus Hristos călare pe un cal alb. Aici aflăm că reprezintă calul alb, "cuvântul adevărului". Mai departe, într-un alt capitol, mai târziu, îl găsim pe același Domn Isus călare și urmat de o armată, care este armata celor 144.000. Este mireasa, este mireasa, sunt cei pe care El a reușit să-i scoată din păcate, să-i curețe complet și să-i facă perfecți așa cum El este perfect. El le-a dat victoria Sa. Se spune astfel: 'Călărește pe cuvântul adevărului, al smereniei și al dreptății'. "Cuvântul adevărului", dar dacă vă amintiți în "Scrieri timpurii" capitolul "Sfârșitul celor 2300 de zile", exact când

Hristos urma să intre în Locul Preasfânt, așa se numește acel capitol din "Scrieri timpurii". Se spune acolo că Satana a trimis o influență necurată, impură, în care era lumină, era lumină (poate Satana să strălucească ca un înger de lumină?), era putere, dar nu era dragoste. Lumină? Da. El poate propovădui lumina. El poate veni cu multe adevăruri, Satana. Și nu uitați că în prima epistolă din Corinteni 13 se spune: "Chiar dacă aș avea toată credința ca să mut munții, dar n-aș avea dragoste, nu sunt nimic". Așadar, aici nu se spune doar "cuvântul adevărului". Se spune "a adevărului, a smereniei și a dreptății". Toate deodată. Satana nu are un "cuvânt de smerenie sau umilință". El nu este smerit și nu are niciun cuvânt de dreptate. 'Și dreapta ta te va învăța lucruri groaznice, săgețile tale ascuțite cu care popoarele vor cădea sub tine', sunt 'săgețile' Duhului său. Căci Duhul Sfânt este dat omenirii ca o săgeată de la Dumnezeu. A căzut ca o săgeată. Amintiți-vă de capitolul 2 din Faptele Apostolilor. El a căzut brusc ca o flacără de foc, dar a căzut din cer pe pământ. A căzut ca o săgeată. Și Duhul are și el o triplă lucrare, la fel cum lucrarea Domnului este triplă, el trebuie să propovăduiască un "cuvânt de adevăr, smerenie și dreptate", la fel și Duhul trebuie să "convingă de păcat, de dreptate și de judecată". De aceea, lucrarea Sa este ca o săgeată. Și mâna ta dreaptă te va învăța lucruri teribile. Săgețile tale ascuțite sunt cele cu care vor cădea oamenii', adică vor cădea pocăiți. El este cel care a ieșit "victorios și biruitor", pentru a învinge mintea noastră rebelă, mintea noastră de piatră, care ne duce la pierzanie.

Iar Domnul vrea ca El să domnească în mintea noastră pentru a ne conduce în veșnicie. Acesta este motivul, nu pentru a nu fi sclavi, El nu este un dictator. El este Mântuitorul. "Tronul Tău, Dumnezeule, este veșnic în veci." Observăm cum Tatăl Îl numește aici Dumnezeu, pentru că El va fi deja, în ceruri, pe tron din nou ca Dumnezeu. "Tronul Tău, Dumnezeule, este în vecii vecilor. Toiagul dreptății este toiagul împărăției Tale. Ai iubit dreptatea și ai urât răutatea, de aceea te-a uns Dumnezeu". Aici vorbește despre omul Isus Hristos. Omul Isus Hristos a iubit dreptatea, a urât răutatea, a biruit în toate privințele. De aceea, El a fost uns de Tatăl în ziua Cincizecimii cu Duhul Său, a fost încoronat preot și rege și a șezut împreună cu Tatăl pe tronul Său, până când va ședea, în sfârșit, după ce Își va termina lucrarea de Mare Preot, va ședea pe tronul Său. Dar tronul pe care l-a obținut este pentru totdeauna. "Toiagul dreptății este toiagul împărăției Tale. Tu ai iubit dreptatea și ai urât răutatea; de aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul bucuriei pe...". Aici se spune: "asupra tovarășilor tăi". Aici, în versetul șapte, se referă la ziua Cincizecimii, când Și-a revărsat Duhul Său, Duhul pe care i l-a dat Tatăl, când l-a uns ca Mare Preot. În aceeași clipă, El l-a trimis bisericii Sale care își spăla hainele, se sfințea, se umilea în camera de sus. Erau vase goale de sine, pregătite pentru Duhul Sfânt. Deci, aici, în versetul șapte se spune: "De aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul bucuriei, care a căzut și peste tovarășii tăi", vrea să spună aici. Acest text este paralel cu Psalmul 133: "Iată, cât de bine și cât de plăcut este pentru frați să locuiască împreună în unitate. Este ca untdelemnul cel bun".

Cum am citit aici? "Cu untdelemnul bucuriei". Și aici se spune: "Este ca un untdelemn bun pe cap". Aici se spune "pe semenii tăi", aici se spune "pe cap, care coboară, coboară pe barbă, pe barba lui Aaron", care este Isus aici, pe barba lui Isus în fața Tatălui, în ziua Cincizecimii în ceruri, când Tatăl a revărsat Duhul Sfânt peste El. Apoi a căzut pe barba Lui și a coborât pe haina Lui, acest untdelemn, între ghilimele, până la marginea hainei Lui. Această "margine" are un simbolism de iertare și mântuire. Și, spune versetul trei: "Ca roua din Hermon", adică ca roua care cade pe munte, și spune că "coboară pe Muntele Sionului", care este locul unde erau adunați ucenicii în camera de sus. Camera de sus este lângă locul templului, este la nord, pe muntele Sion. Se spune că această rouă a coborât din cer. Coboară pe Muntele Sionului, căci acolo trimit binecuvântare și viață veșnică. Acolo a trimis acel ulei sfânt peste ucenicii Săi, peste Biserică. Și aici, revenind la psalm, la versetul șapte din Psalmul 45, se spune: "A trimis-o ca pe o bucurie asupra însoțitorilor Săi." Cine au fost însoțitorii Domnului Isus Hristos? Tovarăși, acesta este cuvântul din original. Cum a spus Domnul Isus Hristos: "Nu vă mai numesc robi, ci prieteni sau tovarăși", pentru că ei sacrificaseră totul și urmau să se pocăiască complet. De aceea au devenit colaboratori ai lui Isus Hristos. Observați cuvântul, este un cuvânt pe care și Ellen White îl folosește - colaboratori. Aceasta este cea mai înaltă poziție pe care o poate ocupa un om pocăit - colaborator cu Dumnezeu universului. A fi colaborator al unui rege este o poziție înaltă. Trebuie să devenim colaboratori, dar pentru a fi colaboratori trebuie să fim victorioși ca și Hristos. Cel care este un colaborator trebuie să aibă Duhul Său, trebuie să fie victorios. De aceea, ei au devenit colaboratori doar atunci când au fost promovați de la discipoli la apostoli. "Apostoli" înseamnă "trimiși". Trimișii DOMNULUI sunt profeții. Profeții vor fi trimiși cu Cuvântul lui Dumnezeu. Discipolii, cu alte cuvinte, au devenit profeți. De fapt, cei mai mulți dintre ei au avut vise, au vorbit în limbi. Ei au fost făcuți profeți sau preoți, este același lucru, sau trimiși ai Domnului, sau colaboratori, sau pur și simplu tovarăși, așa cum se spune aici. Domnul nu va face tovarăș pe niciun păcătos nepocăit. Acestuia îi spune: "Dacă nu te pocăiești, vei muri așa cum va muri toată omenirea". El nu îl numește tovarăș pe o persoană rea. Însoțitori sau tovarăși, el le spune doar celor care înving. Versetul opt: "Smirnă, aloe și casia, toate veșmintele Lui...", adică, veșmintele Lui miros de un parfum pe care Noul Testament îl explică. Este parfumul caracterului perfect al lui Isus Hristos, al meritelor Sale, al victoriei Lui. Biruința Sa este ca un parfum înaintea Tatălui. Tatăl este onorat în fiecare victorie pe care o avem pe pământ. Este ca un parfum, la fel. Acest parfum îl dorește Tatăl - victoriile noastre asupra păcatului. "Fiicele regilor se numără printre cele ilustre ale tale. Regina este la dreapta ta cu aurul din Ofir." Cine poate fi această împărăteasă, îmbrăcată cu aurul din Ofir, la dreapta Domnului Isus Hristos? Cei 144.000. Ei sunt soția Mielului. Ea trebuie să treacă de la statutul de sclavă a păcatului, așa cum a fost Iacov, la cel de regină. Ea trebuie să devină o regină victorioasă. Pentru a sta lângă Hristos, ea trebuie să învingă așa cum a învins Hristos, și va fi așezată la dreapta. De

aceea spune, și vom citi despre dreapta Domnului. Mâna dreaptă a Domnului este biserica colaboratoare, nu biserica Laodiceană, ci biserica din Filadelfia - sunt profeții, sunt veghetorii, sunt cei treji, sunt cei care au Duhul Sfânt. Aceasta este mâna dreaptă a Domnului aici, pe pământ. El lucrează pe pământ prin biserica Sa. El dă mântuirea prin biserica Sa. "Ascultă, fiică, și vezi, și apleacă-ți urechea, și uită de poporul tău". Aceasta a fost chemarea de a se pocăi, chemarea celor 144.000. "Ascultă, fiică, și vezi." Și tot chemarea ucenicilor Săi a fost cea care i-a făcut apostoli. Ei înșiși au spus: "Doamne, noi am lăsat totul și te-am urmat". Și Domnul le-a răspuns: "Cel ce lasă case, tată, mamă, soție, copii, pământuri, pentru Mine și pentru Evanghelie, va primi un scaun de judecată împărătesc. El se referea la cei 144.000. Ucenicii erau pur și simplu simboluri ale acestei generații pe care Hristos încearcă să o trezească acum, să o purifice, să o așeze în acele scaune ca o regină. Să citim care a fost pocăința, care a fost biruința care i-a onorat, în sfârșit, pe acești oameni. Spune aici: "Ascultă, fiică, și vezi, și apleacă-ți urechea". În primul rând, "AUZI", ei erau surzi, erau laodiceeni, aveau urechile astupate, erau pline de ceară, nu voiau să audă nimic și nici să asculte ceva. "Auzi, fiică, și VEZI" Unde trebuiau să privească? La lumea păcatului? La propria lor inimă înșelătoare? Sau la Isus Hristos? Ei au privit la Hristos și se spune că noi suntem astfel schimbați, "privindu-L cu fața descoperită, și vom fi schimbați din slavă în slavă." Iată ce au ei făcut după răstignire, după ce Hristos a fost printre ei, iată ce au făcut ei pentru tot restul vieții lor: L-au privit pe Hristos. Spune în continuare: "Ascultă, fiică", adică biserica, cei 144.000, "Ascultă, privește, înclină-ți urechea." Nu doar să auzim și apoi, ca Iona, să umblăm rebeli, ci să ne înclinăm urechea, să ascultăm ca să ne supunem și "să uităm de poporul nostru". "Uită de poporul tău și de casa tatălui tău", exact ceea ce am vorbit mai devreme. Acestea sunt cerințele pentru a face parte din cei 144.000. Nu trebuie să uitați, adică să nu mai vorbiți niciodată cu părinții voștri, ci să fiți despărțiți de ei, așa cum a fost despărțit Avraam, cum a fost despărțit Iacov. A fi despărțit de rude, de prieteni - este imperativ pentru ca Hristos să poată zidi o inimă nouă în noi. "Uită de poporul tău", se spune aici în versetul zece, "și de casa tatălui tău". Domnul cheamă așa cum îi chema pe profeți. Un profet, când trebuia să fie înlocuit, trebuia să-și arunce mantaua peste o persoană pe care Duhul i-a spus-o și trebuia să-și părăsească familia pentru a fi un instrument, pentru a fi "mâna dreaptă a Domnului", un colaborator al cerului. Și trebuia să se despartă de familia sa. "Și regele vor dori frumusețea ta." Desigur, să nu uităm versetul zece: "a auzi", "a privi", adică a privi pe Hristos, "a asculta", adică să-L ascultăm în toate și să uităm de țara noastră și de casă, de familie, de casa tatălui nostru. Să fim suficient de puternici pentru a fi despărțiți de ei, în cel mai rău caz pentru tot restul vieții, dacă Dumnezeu vrea, dacă Dumnezeu cere asta. "Și Regele va dori frumusețea ta", dacă vei face asta, "și te vei pleca în fața lui, căci el este Domnul tău". Hristos este Domnul. Hristos este capul miresei Sale, al bisericii. "Iar fiicele Tirului vor veni cu un dar, cei bogați din popor vor implora favoarea Ta". Aici sunt

reprezentați cei care vor fi mântuiți prin dreapta Domnului, care este mireasa Sa, și cei 144.000, care la marea strigare, prin lucrarea pe care o vor face, ei vor fi salvați. Fiicele Tirului sunt celelalte biserici, celelalte fiice ale Babilonului, din toate religiile, din toată lumea, inclusiv regi și bogați. Ellen White spune că bogați ai lumii se vor converti și vor sprijini lucrarea săracilor evangheliei. "Fiica împăratului este cu totul glorioasă înăuntru, haina ei este din aur brodat." Observați că aici este numită "fiica regelui." De ce este numită fiica regelui cea care va deveni soția Lui? De ce este o fiică? Pentru că suntem cu toții copii ai lui Dumnezeu și suntem cu toții copii ai lui Isus Hristos, și suntem frați și surori mai mici, dar suntem și fii și fiice. El ne-a născut în Evanghelie, El este Tatăl nostru, soțul nostru, Regele nostru, Mântuitorul nostru, Creatorul nostru, deci ne poate numi fii, ne poate numi soție, după cum vrea El, sau pur și simplu colaboratori, sau pur și simplu, cum se spune în Noul Testament, slujitori nevrednici, pentru că aceștia suntem. Deși vom fi biruitori, suntem niște nevrednici de tot ceea ce a făcut Hristos pentru noi. "Și va fi îmbrăcată cu haine brodate, va fi adusă la împărat, fecioare după ea", adică acele fecioare sunt restul ce trebuie treziți și mântuiți. "Însoțitorii ei vor fi aduși la tine, vor fi aduși cu bucurie și veselie, vor intra în palatul împăratului. În locul părinților voștri, ei vor fi fiii voștri." Cu alte cuvinte, în locul acelor tați care au împiedicat sfințirea acestor 144.000, pentru că tații sunt în lume, sunt la un nivel de la care nu vor să urce mai mult. Singurul lucru pe care îl pot face, fără nici o rea voință, fără să înțeleagă nimic din ce se întâmplă, e să influențeze în jos pe copiii lor. De aceea El spune: "În locul părinților voștri pe care i-ați lăsat, pe care i-ați uitat, pe care i-ați lăsat pentru mine, vor fi copiii voștri." "Copiii lor" se referă și la toți cei răscumpărați prin influența lor, pentru că Pavel spune, vorbind bisericilor, "deși aveți mulți învățători", pentru că au acceptat mulți învățători care predicau o altă evanghelie decât a lui, "deși aveți mulți învățători în Hristos Isus, nu aveți decât un singur tată, eu sunt tatăl vostru; eu v-am născut pe voi în evanghelie". De asemenea, aici, ei sunt numiți ca fiind părinți ai altora care au ajutat la salvarea lor. "Atunci Domnul îi va împodobi", spune în continuare. El vorbește în Isaia 49 despre aceeași scenă, de asemenea, că vor fi împodobiți cei 144.000 cu copiii, ceilalți copii. El spune: "Copiii aceștia, cine mi i-a născut, căci nu-i cunosc?". Ei sunt cei răscumpărați prin influența lor, prin predicarea lor, prin exemplul lor. Ei sunt cei răscumpărați de lume. Ei vor fi ornamentele lor. Spune în versetul 16 și mai departe: "În locul părinților tăi, ei vor fi fiii tăi, pe care îi vei face prinți pe tot pământul". Prinți, adică fii și fiice ai regelui Isus. Ei vor fi salvați, vor fi prinți. Ultimul verset: "Voi face veșnică amintirea numelui Tău în toate neamurile, ca să Te laude în vecii vecilor". Aici se referă de asemenea la Mireasă, cât și la Domnul Isus Hristos. Numele Lui, toată lumea știe că este într-o laudă perpetuă, dar aici spune că va face "pomenirea numelui tău", aici vorbește de mireasă, de regină. De asemenea, numele reginei va fi pus în lauda perpetuă. Ei vor fi ținuți minte, numele lor vor fi scrise ca o amintire a celor care au învins prin sângele Mielului. Acesta este Psalmul 45, este Cuvântul Domnului pe care ni-l pune înainte în

această Zi a Ispășirii. El ne-o pune înaintea ca să știm care este scopul nostru și care este victoria pe care Tatăl o acceptă în această Zi a Ispășirii în care trăim atipic. El acceptă doar victoria lui Hristos. El acceptă victoria. Acesta este locul în care se obține victoria asupra tuturor păcatelor, asupra tuturor defectelor de caracter, spune Ellen White, înainte de a primi ploaia târzie. Aceasta este victoria, victoria celor 144.000. Domnul Iisus Hristos ne spune practic că noi, cunoscătorii, cei care cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să ne pocăim, să ieșim din păcatele noastre, din greșelile noastre, din urechile noastre astupate, din orbirea noastră și din tot ce spune aici, din răzvrătirea noastră, și să biruim totul, să ne smerim și să-L ascultăm. "Ce altceva cere Dumnezeu de la tine, oh, suflete, decât să umbli cu smerenie cu DUMNEZEU, să faci totdeauna binele, să faci judecată, dreptate în orice clipă și să umbli cu smerenie cu DUMNEZEUL tău". Este exact ceea ce Dumnezeu vrea să facă din acești oameni, colaboratori ai lui Iisus Hristos și, în același timp, mireasa Lui. Acesta este Cuvântul, acesta este scopul. Să ne rugăm pentru păcatele noastre, să ne spălăm caracterele! Avem o lucrare care se numește lucrare de "înfrumusețare", o lucrare de înfrumusețare, așa cum și Hristos a avut această lucrare de făcut. Toți cei care cred că Hristos este Calea trebuie să-L urmeze pe Miel oriunde merge, prin toată viața prin care a trecut, prin toate victoriile sale. Aceasta este calea, CALEA VICTORIILOR SALE, și aceasta este calea pe care nu o putem ignora în aceste vremuri. Cerul ne-a dat totul, absolut totul, pentru a învinge. Nu există justificare, Dumnezeu nu poate justifica pe niciunul dintre cei care au primit toată lumina fără o biruință deplină.

Deci, aici încheiem acest cuvânt, lăsând pentru cultul de zi, cultul principal al acestei Zile a Ispășirii, care va fi după această seară, lăsând comentariul la cuvântul principal pe care ni l-a dat, cuvânt care se găsește în Ioan. Este vorba de primul capitol din Ioan. Vom comenta acest cuvânt mâine, cu ajutorul Domnului, dacă Domnul ne va îngădui, pentru că, așa cum spuneam, avem puțin curent electric aici. Dacă Domnul ne va îngădui, vom înregistra un cuvânt pentru a-i ajuta pe toți cei care se străduiesc să-L urmeze pe Hristos. Acesta este motivul pentru care am înregistrat și aceste cuvinte. Ele nu au niciun alt scop. Facem tot ce putem pentru a ajuta, pentru a fi colaboratori cu Dumnezeu, cu Hristos și pentru a-i ajuta pe toți să fie mântuiți. Este lucrarea celui de-al treilea Ilie și trebuie să fie făcută în aceste vremuri.

Așadar, să ascultăm și să răspândim această temă, dacă este posibil, acum, la începutul zilei. Și să anunțăm că mâine va fi un subiect important, foarte important, ca să putem ajunge ca Iisus Hristos. Fie ca Domnul Iisus Hristos să pună o greutate, o povară pe mintea tuturor celor care sunt încă în starea Laodiceană, care nu au învins încă pe deplin, care nu au învins încă mândria, iar unii dorm încă. Domnul să îi binecuvânteze pe toți și să îi ajute pe fiecare să iasă din starea lor, să se trezească, să asculte, să audă, să audă cuvintele adevărului. Nu numai adevărul, ci și smerenia și dreptatea. Acest cuvânt este Cuvântul care este dat prin intermediul slujitorilor Domnului. Nu căutați acest cuvânt de la alți predicatori, la falșii păstori din Laodicea. Căutați-l în pustiu,

În singurătate, pe munți, unde a fost Ioan Botezătorul. Acolo era cuvântul vindecător, cuvântul adevărului, al smereniei, al neprihănirii. Domnul să binecuvânteze pe toți cu marea trezire și cu marele legământ cu jertfă pe care Domnul îl așteaptă de la fiecare dintre cei care se trezesc. Pacea fie cu poporul Său! Amin!